

Krían heimskis höfmanns síns.

Hallgrímur Jónsson stóðastjóri sendi mér vísu þessa vor eitt
er Krían þótti vera óvenjulega seint á ferðinni; hún var að
vísu komin fyrir 3 dögum og notaði ég þá til þess, að búa sem best
um hana í Þjarnarhöfmannum, eins og ávalt áður, eða síðan í
stóðshöfðinu (í eigin höfðinu) úr ófæðilegri hundafæðu,
þar sem áður 10-12 kílógr. gáfu sæt að og ofþið, en nú 500, úr
hann er um 400 \square metror og þessu síðan faldur í hundstærum.

Þrátt fyrir messu-mistökun,
marar-stressan á ma - (þ.e. illvirkis á sjónum),
Vertu blessuð, velkomin,
vel fæt sess í „Hólma“. (sama vísu í bl. 124)

H. J.
Jónsson

Alt er líkt, y alt er birt;
eðlert hlé á leirburde,
Kodnar myrt, y stundum stírt
Stefán G. í „Kringlunni“.

(sjó bl. 122.)

H. G.

Herkin ta er til grafar glozz
greidd, séra Jóhann.

Það hefir verið fralagögg
þegar mérin sló' ann!

(sjá bls. 123.)
H. J.

Verdi myrkur! Kolsti kvad,
er Kirkin - gefla i ljósid,
i andabásunum eftir þad,
upf & ann „Verdi ljósid“.

(Símulindó bls. 123.)

H. J.

Ást er & aust, sem beynial: jafnan bíður,
kumulind, sem komast vill að ós,
bára, sem vill blidkast stöndu vídur
blat, sem hjala vill við sína tós.

Sgr. Thorsteinsson?

Södust erin ind sínar þýtt
saurungur jandar. ormun,
i önotunum elki rir
Ólafur. Karlsson „Hornur“

Ólafur Karlsson (ljóstollur)

(Höddum Karl, sem varð ralla þýtt sínar með íslensku orðum)